

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

si soli nobis relicti essemus, propediem nobis noceret. Verum propter custodiam Angelorum, plures sunt nobiscum, quam cum illis, 2. Reg. 6. v. 16. iccirco caveamus ne per peccata & scandala eosdem abigamus. Sicut enim fumus apes, & fœtor columbas abigit, sic & graveolens peccatum S. Angelos, ut Basilus ait. Per pietatem

verò & virtutis studium retinentur, usque ad finem vitæ nostræ, ubi animam nostram portabunt in sinum Abrahæ, Luc. 16. v. 22. donec in die novissimo resuscitati in æternum cum illis futuri, Deum ter sanctum indefinenter celebrabimus.

Largiatur hoc nobis tota SS. Trinitas, Amen.

IN DIE FESTO SIMONIS ET JUDÆ.

Evangelium Joh. 15. v. 17. -- 25.

EXORDIUM.

Fuit Ismael, filius Abrahæ, quem ancilla Hagar susceperat, derisor. In Hebræo est vox mezachek, quæ idem est ac irridere. Quod verò hoc non puerilis derisio fuerit, inde patet, quia Ismael tum decimum quartum ætatis annum jam superaverat, ut patet ex Gen. 17. v. 24. 25. c. 21. v. 5. præterea Sara ob puerilem risum non petiisset ab Abrahamo, ut eum ædibus suis ejiceret. Hinc nonnulli autumant, quod cum die ablationis Isaac, in magno illo convivio, quod Abrahamus instruxerat, unusquisque utriusque conjugum gratularetur, Ismaelem ignominiose eosdem derisisset. Alii putant, Ismaelem fratri Isaac nomen probrose exhibuisse, quasi ab unoquoque deridendus foret, Isaac siquidem risum notat.

Oprimè omnium Paulus explicat, quid per hoc mezachek intelligatur, nempe persecutio, quæ sarcastico risu & illusionem facta est. Ubi enim laudatus Apostolus, de utroque filio Abrahæ, quorum alter ex ancilla, alter ex libera natus erat, agit, dicit

inter alia, quod qui secundum carnem natus fuerat (Ismael) persecutus sit eum, qui secundum spiritum, (Isaac) Gal. 4. v. 29. quod quasi confirmatio est ejus, quod Angelus Domini, de Ismaele nascendo, Hagar dixerat: Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes, & manus omnium contra eum, Gen. 16. v. 12.

Hæc persecutio & irrissio, quam Isaac sustinuit à derisore Ismaele, typus fuit persecutionis, quam Ecclesia Christi ab hostibus & persecutoribus suis quotidie experiri cogitur, quodque Paulus d. l. expresse memorat, inquit: Quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, perquebatur eum, qui secundum spiritum: ita & nunc.

Hac de re concionatur Christus in prælecto Evangelio, quomodo omnes sui fideles, tanquam filii promissionis, quos de mundo elegit, odium & persecutionem à mundo sustinere cogantur, propter nomen suum. Ubi verò eosdem & consolatur & instruit, quomodo mundi odium

dium & perſecutionem ferre debeant.

Nos methodo noſtræ inſervientes, videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegeſis.

CUm Patriarcha Jacobus finem vitæ ſuæ imminere animadverteret, accerſitis ad ſe filiis dicebat: Congregamini, ut annunciem, quæ ventura ſunt vobis, in diebus poſterioribus, Gen. 49. v. 1. Pari ratione Servator noſter, paulò antè abitum ſuum Apoſtolos ſuos convocavit, iisdemque annunciavit, quid illis in poſterum eventurum eſſet, nempe odium, invidentia, inimicitia & perſecutiones, ut prælecta Pericope pluribus indicat.

Querelam mover

I. *Caritatis raritas.* Ex hac cauſſa ſeverè mandat Chriſtus, inquiens: Hoc præcipio vobis, ut diligatis invicem.

Hoc noſtra ſponte à nobis fieri æquum eſſet, ſumus enim homines, quos fecit Deus ex uno ſanguine inhabitare ſuper univerſam faciem terræ, Act. 17. v. 26. Atqui ut Poeta canit:

- - Sævis inter ſe convenit urſis.

Quodſi igitur bruta animalia, quæ ejusdem generis ſunt, pacem & concordiam colunt: quanto magis noſtrùm erit, qui non modo homines, ſed & Chriſtiani ſumus, quos Deus ad pacem vocavit, ut in una domo, quæ Eccleſia eſt, velut domeſtici Dei pacificè cohabitemus, & concordia ſtudeamus. At plurimi, neglecto hoc

mandato, Diabolo morem gerunt, odio, invidia, iracundia, inimicitia indulgentes, ut Chriſtus ejuſque miniſtri fruſtra ſæpè admoneant. Abundavit enim iniquitas, & refriguit caritas multorum, Matth. 24. v. 12. Omnes, quæ ſua ſunt, quærunt, Phil. 2. v. 21. Jer. 9. v. 5. Hinc non mirum, benedictionem Dei evaneſcere, & maledictionem ſuccedere, juxta illud: Quodſi invicem mordetis & comeditis, videte, ne ab invicem conſumamini, Gal. 5. v. 15. Pfalm. 109. v. 17.

II. *Piorum calamitas.* In prælecto Evangelio Servator diſcipulis ſuis prædicit odium & perſecutiones: Si mundus, inquiens, vos odit, ſcītote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis, mundus, quod ſuum erat, diligeret &c.

Hoc ipſum in Paradifo cœpit, & continuabitur uſque ad finem ſæculi. Quid accidit pio Abeli? Nonne ab impio fratre Caino trucidatus eſt, quia Dominus ad munera Abelis reſpexerat, ad Cain verò & munera ejuſ non reſpexerat, Gen. 4. v. 4. 8.

Inſpiciſte Patriarchas, quomodo hinc inde circumacti & afflicti fuerint, undè non abs re conſeſſi ſunt, ſe peregrinos & hoſpites eſſe ſuper terram, Hebr. 11. v. 13.

Quantopere Eccleſia Iſraelitica preſſa eſt in Ægypto, ubi Pharaos varias technas excogitavit, quomodo eam ſapienter opprimeret, Exod. 1. v. 22. & c. 5. v. 7. ſeqq. & licet illam Deus forti manu & valido brachio exindè eduxerit, attamen quadraginta annos per deſertum errantes, variis calamitatibus ſubjecti fuerunt, donec Palæſtinam occuparunt. Ubi tamen ad verſarii non deſuerunt, qui variis mo-

dis